

**KONWENCJA MIĘDZYNARODOWEJ ORGANIZACJI PRACY (Nr 91) DOTYCZĄCA PŁATNYCH URLOPÓW
MARYNARZY (ZREWIDOWANA W 1949 R.).**

przyjęta w Genewie dnia 18 czerwca 1949 r.

Przekład.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 18 czerwca 1949 r. przyjęta została w Genewie przez Konferencję Ogólną Miedzynarodowej Organizacji Pracy Konwencja (nr 91) dotycząca płatnych urlopów marynarzy (zrewidowana w 1949 r.).

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uważa ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wymieniona Konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyczeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzo-ny pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 4.VIII.1956 r.

Przewodniczący Rady Państwa:
A. Zawadzki

Minister Spraw Zagranicznych:
w z. *J. Winiewicz*

Au Nom de la République Populaire de Pologne

LE CONSEIL D'ETAT
DE LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE DE POLOGNE

à tous ceux qui ces Présentes Lettres verront
fait savoir ce qui suit:

Une Convention (No 91) concernant les congés payés des marins (révisée en 1949) a été adoptée par la Conférence Générale de l'Organisation Internationale du Travail à Genève le 18 juin 1949.

Après avoir vu et examiné ladite Convention le Conseil d'Etat l'a approuvé et approuve en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclare que la Convention susmentionnée est acceptée, ratifiée et confirmée et promet qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi les Présentes Lettres ont été délivrées, revêtues du Sceau de la République Populaire de Pologne.

Donné à Varsovie, le 4.VIII.1956.

Président du Conseil d'Etat:
A. Zawadzki

Ministre des Affaires Etrangères:
w z. *J. Winiewicz*

Przekład.

KONWENCJA DOTYCZĄCA PŁATNYCH URLOPÓW MARYNARZY (ZREWIDOWANA W 1949 R.)

Konferencja Ogólna Międzynarodowej Organizacji Pracy, zwołana przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy do Genewy i zebrana tam dnia 8 czerwca 1949 r. na swej trzydziestej drugiej sesji,

postanowiwszy przyjąć niektóre wnioski dotyczące częściowej rewizji Konwencji o płatnych urlopach marynarzy, 1946 r., przyjętej przez Konferencję na jej dwudziestej ósmej sesji, która to sprawą stanowi dwunasty punkt porządku dziennego sesji,

zważywszy, że propozycje te powinny być ujęte w formę konwencji międzynarodowej,

przyjmuje dnia osiemnastego czerwca tysiąc dziewięćset czterdziestego dziewiątego roku poniższą Konwencję, która otrzyma nazwę Konwencji o płatnych urlopach marynarzy (zrewidowanej), 1949 r.:

Artykuł 1

1. Niniejsza Konwencja stosuje się do każdego statku morskiego o napędzie mechanicznym, stanowiącego własność publiczną lub prywatną, używanego w celach handlowych do przewozu towarów lub pasażerów i zarejestrowanego na terytorium, dla którego niniejsza Konwencja jest w mocy.

2. Ustawodawstwo krajowe określi, kiedy statek ma być uważany za statek morski.

3. Niniejsza Konwencja nie stosuje się do:

- a) statków drewnianych o budowie prymitywnej, takich jak „dhows” lub „dżonki”;
- b) statków używanych do rybołówstwa lub czynności bezpośrednio z tym związanych albo używanych do polowania na foki lub do czynności podobnych;
- c) jednostek pływających w ujściu rzek.

4. Ustawodawstwo krajowe lub układy zbiorowe mogą przewidywać wyłączenie spod stosowania postanowień niniejszej Konwencji statków o pojemności poniżej 200 ton rejestrowych brutto.

Artykuł 2

1. Niniejsza Konwencja stosuje się do wszystkich osób zatrudnionych na statku w jakimkolwiek charakterze, z wyjątkiem:

- a) pilota, który nie jest członkiem załogi;
- b) lekarza, który nie jest członkiem załogi;
- c) personelu pielęgniarskiego lub szpitalnego, zatrudnionego wyłącznie przy pracach pielęgniarskich, który nie stanowi części załogi;

- d) osób pracujących wyłącznie na własny rachunek lub wynagradzanych wyłącznie udziałem w zyskach lub zarobkach;
- e) osób nie wynagradzanych za swoje usługi lub wynagradzanych nominalną płacą lub uposażeniem;
- f) osób zatrudnionych na statku przez innego pracodawcę niż armator, z wyjątkiem radiooficerów lub radiooperatorów w służbie towarzystwa radiotelegraficznego;
- g) podróżujących robotników portowych, którzy nie są członkami załogi;
- h) osób zatrudnionych na statkach poławiających wieloryby, na pływających fabrykach lub w inny sposób w celach związanych z połowem wielorybów lub podobnymi czynnościami na warunkach regulowanych postanowieniami specjalnej umowy zbiorowej dla łowców wielorybów lub innej podobnej umowy, zawartej przez organizację marynarzy i ustalającej stawki płatów, czas pracy oraz inne warunki służby;
- i) osób zatrudnionych w porcie, które zazwyczaj nie są zatrudnione na morzu.

2. Właściwa władza może, po zasięgnięciu opinii zainteresowanych organizacji armatorów i marynarzy, wyłączyć spod stosowania niniejszej Konwencji kapitanów, starszych oficerów i starszych mechaników, którym ustawodawstwo krajowe lub układy zbiorowe zapewniają warunki służbowe w sprawie dorocznych płatnych urlopów co najmniej równie korzystne jak te, które przewiduje niniejsza Konwencja.

Artykuł 3

1. Każda osoba, do której stosuje się niniejsza Konwencja, ma prawo, po dwunastu miesiącach nieprzerwanej służby, do dorocznego płatnego urlopu trwającego:

- a) dla kapitanów i oficerów oraz dla radiooficerów lub radiooperatorów co najmniej osiemnaście dni roboczych za każdy rok służby;
- b) dla innych członków załogi co najmniej dwanaście dni roboczych za każdy rok służby.

2. Każda osoba, mająca co najmniej sześć miesięcy nieprzerwanej służby, ma prawo przy opuszczaniu służby do urlopu w wymiarze półtora dnia roboczego za każdy pełny miesiąc służby, jeżeli chodzi o kapitana lub oficera oraz radiooficera lub radiooperatora, a do urlopu w wymiarze jednego dnia roboczego, jeżeli chodzi o każdego innego członka załogi.

3. Każda osoba zwolniona ze służby bez własnej winy przed upływem sześciu miesięcy nieprzerwanej służby ma prawo przy opuszczaniu służby do urlopu w wymiarze półtora dnia roboczego za każdy pełny miesiąc służby, jeżeli

chodzi o kapitana lub oficera oraz radiooficera lub radiooperatora, a do urlopu w wymiarze jednego dnia roboczego, jeżeli chodzi o każdego innego członka załogi.

4. W celu ustalenia okresu, za który urlop się należy:

- a) służbę wykonywaną poza umową o pracę na morzu uwzględnia się przy obliczaniu okresu nieprzerwanej służby;
- b) krótkotrwałe przerwy w służbie, nie wynikające z czynu lub winy pracownika i nie przekraczające ogółem sześciu tygodni w każdym okresie dwunastu miesięcy, nie będą uważały za przerywające ciągłość okresu służby, który je poprzedza lub po nich następuje;
- c) ciągłość służby nie będzie uważana za przerwaną przez jakąkolwiek zmianę w zarządzie lub własności statku lub statków, na których zainteresowana osoba służyła.

5. Do dorocznego płatnego urlopu nie są wliczane:

- a) święta ustawowe lub zwyczajowe;
- b) przerwy w służbie spowodowane chorobą lub wypadkiem.

6. Ustawodawstwo krajowe lub układy zbiorowe mogą przewidywać dzielenie na części dorocznego urlopu, należnego zgodnie z niniejszą Konwencją, lub skumulowanie urlopu należnego w ciągu danego roku z późniejszym urlokiem.

7. Ustawodawstwo krajowe lub układy zbiorowe mogą przewidywać, że w wypadkach zupełnie wyjątkowych, gdy konieczność służby będzie tego wymagać, urlop doroczny należny zgodnie z niniejszą Konwencją będzie mógł być zastąpiony ekuivalentem pieniężnym równającym się co najmniej wynagrodzeniu przewidzianemu w artykule 5.

Artykuł 4

1. Należny doroczny urlop powinien być udzielony za wzajemną zgodą przy pierwszej okazji, gdy warunki służby na to pozwolą.

2. Nikt nie może być zobowiązany bez swej zgody do wzięcia należnego dorocznego urlopu w porcie innym niż port kraju, w którym został przyjęty do pracy, lub port kraju, w którym zamieszkuje. Z zastrzeżeniem tego postanowienia urlop powinien być udzielony w porcie przewidzianym przez ustawodawstwo krajowe lub układy zbiorowe.

Artykuł 5

1. Każda osoba, która korzysta z urlopu zgodnie z artykułem 3 niniejszej Konwencji, powinna otrzymać za cały okres urlopu swoje zwykłe wynagrodzenie.

2. Zwykłe wynagrodzenie płatne zgodnie z poprzednim ustępem, które może zawierać odpowiednią równowartość za utrzymanie, będzie obliczane w sposób przewidziany przez ustawodawstwo krajowe lub układ zbiorowy.

Artykuł 6

Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 3 ustęp 7 jakiekolwiek porozumienie w sprawie zniesienia prawa do dorocznego płatnego urlopu lub zrzeczenia się tego urlopu będzie uważane za nieważne.

Artykuł 7

Każda osoba, która opuszcza służbę lub zostaje z niej zwolniona przed wzięciem przysługującego jej urlopu, powinna otrzymać za każdy dzień urlopu, przysługującego jej zgodnie z niniejszą Konwencją, wynagrodzenie przewidziane w artykule 5.

Artykuł 8

Każdy Członek, który ratyfikuje niniejszą Konwencję, powinien zapewnić skuteczne wykonywanie jej postanowień.

Artykuł 9

Zadne z postanowień niniejszej Konwencji nie narusza jakiegokolwiek ustawy, orzeczenia, zwyczaju lub porozumienia między armatorami a marynarzami, które zapewniają warunki korzystniejsze od przewidzianych przez niniejszą Konwencję.

Artykuł 10

1. Niniejsza Konwencja może być wprowadzona w życie przez: a) ustawodawstwo, b) układy zbiorowe zawierane między armatorami a marynarzami, c) połączenie ustawodawstwa z układami zbiorowymi zawartymi między armatorami a marynarzami. Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień, postanowienia niniejszej Konwencji będą miały zastosowanie do każdego statku, zarejestrowanego na terytorium Członka, który ratyfikuje niniejszą Konwencję, i do każdej osoby, zatrudnionej na takim statku.

2. Jeżeli jakiekolwiek postanowienie niniejszej Konwencji zostanie wprowadzone w życie w drodze układu zbiorowego zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu, Członek, na którego terytorium obowiązuje układ zbiorowy, nie będzie obowiązany pómimo postanowień artykułu 8 niniejszej Konwencji do powięczenia środków przewidzianych w artykule 8 w odniesieniu do postanowień Konwencji, wprowadzonych w życie w drodze układu zbiorowego.

3. Każdy Członek, który ratyfikuje niniejszą Konwencję, dostarczy Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy informacji co do środków, za pomocą których Konwencja jest stosowana, z podaniem szczegółów wszelkich układów zbiorowych, które zapewniają stosowanie poszczególnych jej postanowień i które obowiązują w dniu ratyfikacji Konwencji przez Członka.

4. Każdy Członek, który ratyfikuje niniejszą Konwencję, zobowiązuje się uczestniczyć, za pośrednictwem trójgrupowej delegacji, w każdym komitecie reprezentującym rządy oraz organizacje armatorów i marynarzy, przy współudziale w charakterze doradczym przedstawicieli Mieszańskiej Komisji Morskiej Międzynarodowego Biura Pracy, który może być powołany dla zbadania środków przedsięwziętych w celu wprowadzenia Konwencji w życie.

5. Dyrektor Generalny złoży Komitetowi streszczenie informacji, które otrzymał zgodnie z ustępem 3 niniejszego artykułu.

6. Komitet zbadanie, czy przedstawione mu układy zbiorowe zapewniają pełne wykonanie postanowień niniejszej Konwencji. Każdy Członek, który ratyfikuje Konwencję, zobowiązuje się wziąć pod uwagę wszelkie poczynione przez Komitet uwagi lub sugestie dotyczące stosowania Konwencji, a ponadto — podawać do wiadomości organizacji armatorów i marynarzy, które są stronami układu zbiorowego

wspomnianego w ustępie 1, wszelkie uwagi lub sugestie wyżej wymienionego Komitetu co do stopnia, w jakim te układy zapewniają stosowanie postanowień Konwencji.

Artykuł 11

Dla celów artykułu 17 Konwencji w sprawie płatnych urlopów dla marynarzy, 1936 r., niniejsza Konwencja będzie uważana jako Konwencja wprowadzająca rewizję wymienionej Konwencji.

Artykuł 12

O formalnych aktach ratyfikacji niniejszej Konwencji Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zostanie poinformowany w celu ich rejestracji.

Artykuł 13

1. Niniejsza Konwencja będzie obowiązywać tylko tych Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy, których ratyfikacje zostaną zarejestrowane przez Dyrektora Generalnego.

2. Wejdzie ona w życie po upływie sześciu miesięcy od daty zarejestrowania ratyfikacji dziewięciu spośród następujących krajów: Stany Zjednoczone Ameryki, Argentyna, Australia, Belgia, Brazylia, Kanada, Chile, Chiny, Dania, Finlandia, Francja, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii, Grecja, India, Irlandia, Włochy, Norwegia, Holandia, Polska, Portugalia, Szwecja, Turcja i Jugosławia, przy czym w tej liczbie powinno znajdować się przynajmniej pięć krajów, z których każdy posiada marynarkę handlową o tonażu co najmniej 1 miliona rejestracyjnych ton brutto. Postanowienie to ma na celu ułatwienie i zachęcenie do szybkiej ratyfikacji Konwencji przez państwa członkowskie.

3. Następnie Konwencja ta wejdzie w życie dla każdego Członka po upływie sześciu miesięcy od daty zarejestrowania jego ratyfikacji.

Artykuł 14

1. Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą Konwencję, może ją wypowiedzieć po upływie dziesięciu lat od daty, w której Konwencja wejdzie w życie, aktem przesłanym Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy i przez niego zarejestrowanym. Wypowiedzenie to nabiera mocy po upływie roku od daty jego zarejestrowania.

2. Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą Konwencję i który nie skorzysta w ciągu roku po upływie dziesięcioletniego okresu, wymienionego w poprzednim ustępie, z prawa wypowiedzenia przewidzianego w niniejszym artykule, będzie związany na nowy okres dziesięciu lat i następnie będzie mógł wypowiedzieć niniejszą Konwencję po upływie każdego dziesięcioletniego okresu z zachowaniem warunków przewidzianych w niniejszym artykule.

Artykuł 15

1. Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zawiadomi wszystkich Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy o zarejestrowaniu wszystkich ratyfikacji i wypowiedzeń, o których poinformują go Członkowie Organizacji.

2. Zawiadamiając Członków Organizacji o zarejestrowaniu ostatniej ratyfikacji, wymaganej do wejścia w życie Konwencji, Dyrektor Generalny zwróci uwagę Członków Organizacji na datę, od której niniejsza Konwencja wejdzie w życie.

Artykuł 16

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy udzieli Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, w celu zarejestrowania zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych, wyczerpujących informacji o wszystkich ratyfikacjach i aktach wypowiedzenia, jakie zarejestrował zgodnie z postanowieniami poprzednich artykułów.

Artykuł 17

Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy, po upływie każdego okresu dziesięciu lat od wejścia w życie niniejszej Konwencji, przedstawi Konferencji Ogólnej sprawozdania o stosowaniu niniejszej Konwencji i rozpatrzy, czy należy wpisać na porządek dzienny Konferencji sprawę całkowitej lub częściowej jej rewizji.

Artykuł 18

1. W razie przyjęcia przez Konferencję nowej konwencji wprowadzającej całkowitą lub częściową rewizję niniejszej Konwencji i o ile nowa konwencja nie postanowi inaczej:

- a) ratyfikacja przez Członka nowej konwencji wprowadzającej rewizję pociągnie za sobą z mocy samego prawa, bez względu na postanowienia artykułu 14, natychmiastowe wypowiedzenie niniejszej Konwencji z zastrzeżeniem, że wejdzie w życie nowa konwencja wprowadzająca rewizję;
- b) począwszy od daty wejścia w życie nowej konwencji wprowadzającej rewizję niniejsza Konwencja przestanie być otwarta do ratyfikacji przez Członków.

2. Niniejsza Konwencja pozostanie w mocy w swojej aktualnej formie i treści dla tych Członków, którzy ją ratyfikowali, a nie ratyfikowali konwencji wprowadzającej rewizję.

Artykuł 19

Teksty angielski i francuski niniejszej Konwencji są jednakowo autentyczne.

Powyższy tekst jest autentycznym tekstem Konwencji przyjętej należycie przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy na jej trzydziestej drugiej sesji, która odbyła się w Genewie i została ogłoszona za zamkniętą w dniu 2 lipca 1949 r.

Na dowód czego w dniu osiemnastym sierpnia 1949 r. złożyli swe podpisy:

Przewodniczący Konferencji
Guildhaume Myrddin-Evans

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy
David A. Morse

CONVENTION CONCERNING VACATION HOLIDAYS WITH PAY FOR SEAFARERS (REVISED 1949)

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirty-second Session on 8 June 1949, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the partial revision of the Paid Vacations (Seafarers) Convention, 1946, adopted by the Conference at its Twenty-eighth Session, which is included in the twelfth item on the agenda of the session, and

Considering that these proposals must take the form of an international Convention,

adopts this eighteenth day of June of the year one thousand nine hundred and forty-nine the following Convention, which may be cited as the Paid Vacations (Seafarers) Convention (Revised), 1949 :

Article 1

1. This Convention applies to every sea-going mechanically propelled vessel, whether publicly or privately owned, engaged in the transport of cargo or passengers for the purpose of trade and registered in a territory for which this Convention is in force.

2. National laws or regulations shall determine when vessels are to be regarded as sea-going vessels.

3. This Convention does not apply to—

(a) wooden vessels of primitive build such as dhows and junks ;

(b) vessels engaged in fishing or in operations directly connected therewith or in sealing or similar pursuits ;

(c) estuarial craft.

4. National laws or regulations or collective agreements may provide for the exemption from the provisions of this Convention of vessels of less than 200 gross register tons.

Article 2

1. This Convention applies to every person who is engaged in any capacity on board a vessel except—

(a) a pilot not a member of the crew ;

(b) a doctor not a member of the crew ;

(c) nursing staff engaged exclusively on nursing duties and hospital staff not members of the crew ;

(d) persons working exclusively on their own account or remunerated exclusively by a share of profits or earnings ;

(e) persons not remunerated for their services or remunerated only by a nominal salary or wage ;

(f) persons employed on board by an employer other than the shipowner, except radio officers or operators in the service of a wireless telegraphy company ;

(g) travelling dockers (longshoremen) not members of the crew ;

(h) persons employed in whale-catching vessels, in floating factories, or otherwise for the purpose of whaling or similar operations under conditions regulated by the provisions of a special collective whaling or similar agreement determining the rates of pay, hours of work and other conditions of service concluded by an organisation of seafarers :

(i) persons employed in port who are not ordinarily employed at sea.

2. The competent authority may, after consultation with the organisations of shipowners and seafarers concerned, exempt from the application of the Convention masters, chief navigating officers and chief engineers who by virtue of national laws or regulations or collective agreements enjoy conditions of service which are not less favourable in respect of annual leave than those required by the Convention.

Article 3

1. Every person to whom this Convention applies shall be entitled after twelve months of continuous service to an annual vacation holiday with pay, the duration of which shall be—

(a) in the case of masters, officers and radio officers or operators, not less than eighteen working days for each year of service ;

(b) in the case of other members of the crew, not less than twelve working days for each year of service.

2. A person with not less than six months of continuous service shall on leaving such service be entitled in respect of each complete month of service to one and a half working days' leave in the case of a master, officer, or radio officer or operator, and one working day's leave in the case of another member of the crew.

3. A person who is discharged through no fault of his own before he has completed six months of continuous service shall on leaving such service be entitled in respect of each complete month of service to one and a half working days' leave in the case of a master, officer, or radio officer or operator, and one working day's leave in the case of another member of the crew.

4. For the purpose of calculating when a vacation holiday is due—

(a) service off articles shall be included in the reckoning of continuous service ;

(b) short interruptions of service not due to the act or fault of the employee and not exceeding a total of six weeks in any twelve months shall not be deemed to break the continuity of the periods of service which precede and follow them ;

(c) continuity of service shall not be deemed to be interrupted by any change in the management or ownership of the vessel or vessels in which the person concerned has served.

5. The following shall not be included in the annual vacation holiday with pay :

(a) public and customary holidays ;

(b) interruptions of service due to sickness or injury.

6. National laws or regulations or collective agreements may provide for the division into parts of an annual vacation holiday due in virtue of this Convention or for the accumulation of such a vacation holiday due in respect of one year with a subsequent vacation holiday.

7. National laws or regulations or collective agreements may, in very exceptional circumstances when the service so requires, provide for the substitution for an annual vacation holiday due in virtue of this Convention of a cash payment at least equivalent to the remuneration provided for in Article 5.

Article 4

1. When an annual vacation holiday is due it shall be given by mutual agreement at the first opportunity as the requirements of the service allow.

2. No person may be required without his consent to take the annual vacation holiday due to him at a port other than a port in the territory of engagement or a port in his home territory. Subject to this requirement, the vacation holiday shall be given at a port permitted by national laws or regulations or collective agreement.

Article 5

1. Every person taking a vacation holiday in virtue of Article 3 of this Convention shall receive in respect of the full period of the vacation holiday his usual remuneration.

2. The usual remuneration payable in virtue of the preceding paragraph, which may include a suitable subsistence allowance, shall be calculated in a manner which shall be prescribed by national laws or regulations or fixed by collective agreement.

Article 6

Subject to the provisions of paragraph 7 of Article 3 any agreement to relinquish the right to an annual vacation holiday with pay, or to forgo such a vacation holiday, shall be void.

Article 7

A person who leaves or is discharged from the service of his employer before he has taken a vacation holiday due to him shall receive in respect of every day of vacation holiday due to him in virtue of this Convention the remuneration provided for in Article 5.

Article 8

Each Member which ratifies this Convention shall ensure the effective application of its provisions.

Article 9

Nothing in this Convention shall affect any law, award, custom or agreement between shipowners and seamen which ensures more favourable conditions than those provided by this Convention.

Article 10

1. Effect may be given to this Convention by (a) laws or regulations ; (b) collective agreements between shipowners and seafarers ; or (c) a combination of laws or regulations and collective agreements between shipowners and seafarers. Except as may be otherwise provided herein, the provisions of this Convention shall be made applicable to every vessel registered in the territory of the ratifying Member and to every person engaged on any such vessel.

2. Where effect has been given to any provision of this Convention by a collective agreement in pursuance of paragraph 1 of this Article, then, notwithstanding anything contained in Article 8 of this Convention, the Member in whose territory the agreement is in force shall not be required to take any measures in pursuance of Article 8 in respect of the provisions of the Convention to which effect has been given by collective agreement.

3. Each Member ratifying this Convention shall supply to the Director-General of the International Labour Office information on the measures by which the Convention is applied including particulars of any collective agreements which give effect to any of its provisions and are in force at the date when the Member ratifies the Convention.

4. Each Member ratifying this Convention undertakes to take part, by means of a tripartite delegation, in any committee representative of Governments and shipowners' and seafarers' organisations, and including in an advisory capacity representatives of the Joint Maritime Commission of the International Labour Office, which may be set up for the purpose of examining the measures taken to give effect to the Convention.

5. The Director-General will lay before the said Committee a summary of the information received by him under paragraph 3 above.

6. The Committee shall consider whether the collective agreements reported to it give full effect to the provisions of this Convention. Each Member ratifying the Convention undertakes to give consideration to any observations or suggestions concerning the application of the Convention made by the Committee and further undertakes to bring to the notice of the organisations of employers and of workers who are parties to any of the collective agreements mentioned in paragraph 1 any observations or suggestions of the aforesaid Committee concerning the degree to which such agreements give effect to the provisions of the Convention.

Article 11

For the purpose of Article 17 of the Holidays with Pay (Sea) Convention, 1936, the present Convention shall be regarded as a Convention revising that Convention.

Article 12

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 13

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force six months after the date on which there have been registered ratifications by nine of the following countries : United States of America, Argentine Republic, Australia, Belgium, Brazil, Canada, Chile, China, Denmark, Finland, France, United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, Greece, India, Ireland, Italy, Netherlands, Norway, Poland, Portugal, Sweden, Turkey and Yugoslavia, including at least five countries each of which has at least one million gross register tons of shipping. This provision is included for the purpose of facilitating and encouraging early ratification of the Convention by Member States.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member six months after the date on which its ratification has been registered.

Article 14

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 15

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all the Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the last of the ratifications required to bring the Convention into force, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 16

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding articles.

Article 17

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

CONVENTION CONCERNANT LES CONGÉS PAYÉS DES MARINS (REVISÉE EN 1949)

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail, convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le

8 juin 1949, en sa trente-deuxième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la révision partielle de la Convention des congés payés des marins, 1946, adoptée par la Conférence à sa vingt-huitième session, question qui est comprise dans le douzième point à l'ordre du jour de la session,

Considérant que ces propositions devraient prendre la forme d'une convention internationale,

adopte, ce dix-huitième jour de juin mil neuf cent quarante-neuf, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention des congés payés des marins (révisée), 1949 :

Article 1

1. La présente convention s'applique à tout navire de mer à propulsion mécanique, de propriété publique ou privée, qui est affecté pour des fins commerciales au transport de marchandises ou de passagers et immatriculé dans un territoire pour lequel la présente convention est en vigueur.

2. La législation nationale déterminera quand un navire est réputé navire de mer.

3. La présente convention ne s'applique pas :

- a) aux bateaux en bois de construction primitive, tels que des dhows ou des jonques ;
- b) aux navires affectés à la pêche ou à des opérations qui s'y rattachent directement, ni aux navires affectés à la chasse au phoque ou aux opérations similaires ;
- c) aux embarcations naviguant dans les eaux d'un estuaire.

Article 18

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides,

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 14 above, if and when the new revising Convention shall have come into force ;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 19

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

The foregoing is the authentic text of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Thirty-second Session which was held at Geneva and declared closed the second day of July 1949.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this eighteenth day of August 1949.

Convention 91

4. La législation nationale ou des conventions collectives pourront prévoir l'exemption des dispositions de la présente convention pour les navires d'une jauge brute enregistrée inférieure à 200 tonneaux.

Article 2

1. La présente convention s'applique à toutes les personnes qui sont employées dans une fonction quelconque à bord d'un navire, à l'exception :

- a) d'un pilote qui n'est pas membre de l'équipage ;
- b) d'un médecin qui n'est pas membre de l'état-major ;
- c) du personnel infirmier ou hospitalier exclusivement employé à des travaux d'infirmerie et qui ne fait pas partie de l'équipage ;
- d) des personnes travaillant exclusivement pour leur propre compte ou rémunérées exclusivement à la part ;
- e) des personnes non rémunérées pour leurs services ou rémunérées uniquement par un salaire ou traitement nominal ;
- f) des personnes employées à bord par un employeur autre que l'armateur, à l'exception des officiers ou opérateurs de radio au service d'une entreprise de radiotélégraphie ;
- g) des dockers itinérants qui ne sont pas membres de l'équipage ;
- h) des personnes employées à bord des navires affectés à la chasse à la baleine, à bord des usines flottantes, ou à tout autre titre pour les fins de la chasse à la baleine ou d'opérations similaires, dans des conditions régies par les dispositions d'une convention collective spéciale pour baleiniers ou d'une convention analogue conclue par une organisation de gens de mer et déterminant les taux de salaires, la durée du travail ainsi que les autres conditions de service ;
- i) des personnes employées au port qui ne sont pas ordinairement employées en mer.

2. L'autorité compétente peut, après consultation des organisations intéressées d'armateurs et de gens de mer, exempter de l'application de la présente convention les capitaines, les seconds capitaines et les chefs mécaniciens auxquels la législation nationale ou les conventions collectives assurent des conditions de service au moins aussi favorables, en ce qui concerne les congés annuels payés, que celles qui sont prévues par la présente convention.

Article 3

1. Toute personne à laquelle s'applique la présente convention a droit, après douze mois de service continu, à un congé payé annuel dont la durée sera :

- a) pour les capitaines et officiers de l'équipage, ainsi que pour les officiers ou opérateurs de radio, d'au moins dix-huit jours ouvrables pour chaque année de service ;
- b) pour les autres membres de l'équipage, d'au moins douze jours ouvrables pour chaque année de service.

2. Toute personne ayant au moins six mois de service continu aura droit, en quittant son service, pour chaque mois complet de service accompli, à un jour ouvrable et demi de congé lorsqu'il s'agit d'un capitaine ou d'un officier de l'équipage, ainsi que d'un officier ou d'un opérateur de radio, et à un jour ouvrable lorsqu'il s'agit de tout autre membre de l'équipage.

3. Toute personne licenciée sans qu'il y ait eu faute de sa part avant d'avoir accompli six mois de service continu aura droit, en quittant son service, pour chaque mois complet de service accompli, à un jour ouvrable et demi de congé lorsqu'il s'agit d'un capitaine ou d'un officier de l'équipage, ainsi que d'un officier ou d'un opérateur de radio, et à un jour ouvrable lorsqu'il s'agit de tout autre membre de l'équipage.

4. En vue de déterminer l'époque à laquelle le congé est dû :

- a) le service effectué en dehors du contrat d'engagement maritime est compté dans le calcul de la période de service continu ;
- b) les interruptions de service de courte durée qui ne sont pas imputables au fait ou à la faute de l'intéressé et ne dépassent pas un total de six semaines dans toute période de douze mois ne doivent pas être considérées comme interrompant la continuité de la période de service qui les précède ou qui les suit ;
- c) la continuité du service ne doit pas être considérée comme interrompue par un changement quelconque dans la gérance ou la propriété du navire ou des navires à bord duquel ou desquels l'intéressé a servi.

5. Ne sont pas comptés dans le congé annuel payé :

- a) les jours fériés officiels ou coutumiers ;
- b) les interruptions de service dues à la maladie ou à un accident.

6. La législation nationale ou les conventions collectives peuvent prévoir le fractionnement d'un congé annuel dû en vertu de la présente convention, ou le cumul du congé acquis au cours d'une année avec un congé ultérieur.

7. La législation nationale ou les conventions collectives peuvent prévoir que le congé annuel dû en vertu de la présente convention pourra être remplacé, dans des cas très exceptionnels lorsque les nécessités du service l'exigeront, par une indemnité en espèces au moins équivalente à la rémunération prévue à l'article 5.

Article 4

1. Lorsqu'un congé annuel sera dû, il sera octroyé d'un commun accord à la première occasion, compte tenu des nécessités du service.

2. Nul ne pourra être obligé sans son consentement à prendre le congé annuel qui lui est dû en un port autre qu'un port du territoire où il a été engagé ou du territoire où il réside. Sous réserve de cette disposition, le congé sera accordé en un port prévu par la législation nationale ou les conventions collectives.

Article 5

1. Toute personne qui prend un congé en vertu de l'article 3 de la présente convention doit recevoir pour toute la durée dudit congé sa rémunération habituelle.

2. La rémunération habituelle payable conformément au paragraphe précédent, qui pourra comprendre une indemnité appropriée de nourriture, sera calculée selon le mode qui doit être prescrit par la législation nationale ou fixé par convention collective.

Article 6

Sous réserve des dispositions du paragraphe 7 de l'article 3, tout accord portant sur l'abandon du droit au congé annuel payé ou sur la renonciation audit congé sera considéré comme nul.

Article 7

Toute personne qui quitte le service de l'employeur ou est licenciée avant d'avoir pris un congé qui lui est dû doit recevoir pour chaque jour de congé dû en vertu de la présente convention le montant de la rémunération prévue à l'article 5.

Article 8

Tout Membre qui ratifie la présente convention doit assurer l'application effective de ses dispositions.

Article 9

Rien dans la présente convention n'affectera aucune loi, sentence, coutume ou accord entre les armateurs et les gens de mer qui assurent des conditions plus favorables que celles prévues par cette convention.

Article 10

1. Effet peut être donné à la présente convention : a) par la législation ; b) par les conventions collectives passées entre armateurs et gens de mer ; c) par une combinaison de la législation nationale et des conventions collectives passées entre armateurs et gens de mer. Sauf disposition contraire, les dispositions de la présente convention s'appliqueront à tout navire immatriculé dans le territoire d'un Membre qui aura ratifié la convention et à toute personne employée sur un tel navire.

2. Lorsqu'il sera donné effet à une disposition de la présente convention au moyen d'une convention collective conformément au paragraphe 1 du présent article, le Membre du territoire où la convention collective sera en vigueur, nonobstant les dispositions prévues à l'article 8 de la présente convention, ne sera pas tenu de prendre les mesures prévues audit article en ce qui concerne les dispositions de la convention qui auront été mises en vigueur par voie de convention collective.

3. Tout Membre qui aura ratifié la présente convention fournit au Directeur général du Bureau international du Travail des informations sur les mesures au moyen desquelles la convention est appliquée, et notamment des précisions sur toutes conventions collectives qui font porter effet à telle ou telle disposition et sont en vigueur à la date à laquelle le Membre ratifie la présente convention.

4. Tout Membre qui aura ratifié la convention s'engage à participer, au moyen d'une délégation tripartite, à tout comité représentant les gouvernements et les organisations des armateurs et des gens de mer, et auquel des représentants de la Commission paritaire maritime du Bureau international du Travail assistent à titre consultatif, qui serait institué aux fins d'examiner les mesures prises pour donner effet à la convention.

5. Le Directeur général soumettra au comité un résumé des informations qu'il aura reçues en exécution du paragraphe 3 ci-dessus.

6. Le comité examinera si les conventions collectives au sujet desquelles il sera saisi d'un rapport prévoient des conditions qui donnent plein effet aux dispositions de la convention. Tout Membre qui aura ratifié la convention s'engage à tenir compte de toute observation ou suggestion concernant l'application de la convention faite par le comité ; il s'engage, en outre, à porter à la connaissance des organisations d'armateurs ou de gens de mer parties à une convention collective visée au paragraphe 1 toute observation ou suggestion du comité susmentionné quant à l'efficacité de cette convention collective pour donner effet aux dispositions de la convention.

Article 11

Aux fins de l'article 17 de la Convention concernant les congés payés des marins, 1936, la présente convention doit être considérée comme une convention revisant ladite convention.

Article 12

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 13

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. La présente convention entrera en vigueur six mois après la date à laquelle auront été enregistrées les ratifications de neuf des pays suivants : Etats-Unis d'Amérique, Argentine, Australie, Belgique, Brésil, Canada, Chili, Chine, Danemark, Finlande, France, Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, Grèce, Inde, Irlande, Italie, Norvège, Pays-Bas, Pologne, Portugal, Suède, Turquie et Yougoslavie, étant entendu que, de ces neuf pays, cinq au moins devront posséder chacun une marine marchande d'une jauge brute d'au moins un million de tonneaux enregistrés. Cette disposition a pour but de faciliter, encourager et hâter la ratification de la présente convention par les Etats Membres.

3. Par la suite, la présente convention entrera en vigueur pour chaque Membre six mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 14

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 15

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la dernière ratification nécessaire à l'entrée en vigueur de la convention, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 16

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 17

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 18

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement :

- a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 14 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur ;
- b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 19

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

Le texte qui précède est le texte authentique de la convention dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa trente-deuxième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 2 juillet 1949.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce dix-huitième jour d'août 1949 :

*The President of the Conference,
Le Président de la Conférence,*

GUILDAUME MYRDDIN-EVANS.

*The Director-General of the International Labour Office,
Le Directeur général du Bureau international du Travail,*

DAVID A. MORSE.